

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கிறது. நண்பர் நல்லசிவம் போன்றவர்கள் இதைப் பற்றி
ரொம்ப காலமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த
மசோதாவுக்கு நீங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் ஆதரவைத்
தெரிவித்ததைப் போல் ஏகமனதாக இதை நிறைவேற்றித் தர
வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை
முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்
பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்
பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்
பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின்
முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I move—
'That the Madras Proprietary Estates' Village Service and
the Madras Hereditary Village Offices (Repeat) Bill, 1968 (L.A.
Bill No. 16 of 1968) be passed'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்ட
மாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(6) தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு, பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள்
(சிறப்பு விதித்துறைகள்) மசோதா (ச. பே. மசோதா
எண் 17/1968).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Deputy
Speaker, Sir,

I beg to move that the Madras Cultivating Tenants (Special
Provisions) Bill, 1968 be taken into consideration.

By the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction)
Act, 1966 (Madras Act 11 of 1966), cultivating tenants were
given protection from eviction on the ground of arrears of rent
payable to the landlord or the Public Trust, as the case may be.
The Act had remained in force upto and inclusive of the 19th
April 1968. Under section 6 of the said Act all applications
for the eviction of cultivating tenants and all suits and proceed-
ings stayed under the said Act should, after the expiration of the
said Act, be proceeded with subject to the provisions of any law
which might be then in force, from the stage which had been
reached when the application, suit or proceeding was stayed. By
reason of this section in that Act, the cultivating tenants would
have been faced with eviction proceedings on the ground of
arrears of rent. Having regard to the economic background

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

of the cultivating tenants, it was considered that it might be difficult for them to clear off the arrears in one lump sum. After careful consideration, the Government decided to enable the cultivating tenants to pay all the arrears upto the 20th April 1968 in four equal annual instalments, the first instalment being payable on or before 1st February 1969. Accordingly the Madras Cultivating Tenants (Special Provisions) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 2 of 1968) was promulgated by the Governor. The Bill seeks to replace that Ordinance.

I request the House, Sir, to accept the Motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் முன் மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் படுகின்றது.

* திரு. என். சங்கரய்யா : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் பற்றிய இந்த மசோதாவை நர்ங்கள் பொதுவாக ஆதரிக்கக்கூடிய நேரத்திலே, இதற்குச் சிலபல திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அது வரும்போது அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1965, 1966-ம் ஆண்டுகளிலே பயிர் விளைச்சல் சரி இல்லாத காரணத்தால், தீய்ந்து விட்ட காரணத்தால் பயிரிடும் குத்தகைக் காரர்கள் தங்கள் பங்கைச் செலுத்த முடியாது என்று கருதி 1966-ம் ஆண்டிலே மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்திலே, பயிர்கள் தீய்ந்துபோய் விட்ட காரணத்தால் குத்தகைக்காரர்கள் செலுத்தவேண்டிய பங்கைப் பூரணமாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் இரண்டு ஆண்டு காலத் திற்கு மட்டும் ஒத்திவைப்பது மட்டும் போதாது என்றும் பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டது. இன்றைக்கும் அந்தப் பிரச்சனை, 1968 ஏப்ரல் 19-ம் தேதி முதல் விவசாயிகள் சார்பாக கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது வற்புறுத்தப்பட்டதன் பேரில் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது தற்போது மசோதாவாகக் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே, இந்த மசோதா விலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி தவணைகளைச் செலுத்துவது என்றால் அது சற்றுச் சிரமப்படும். மேலும் சட்டத்தில் கண்டுள்ள சில ஷரத்துகளிலும் சில திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பொறுத்து சாதகமான முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே ஒரு திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துவதற்காக இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகை செலுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால் நான் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பட்டது. அவ்வாறு குத்தகை கொடுக்கப்படாமல் தேங்கியிருப்பதை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதா கூறுகிறது. முன்பே ஏற்பட்ட சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட சங்கடம் இதனாலும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக பாக்கி கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான்கு வருஷப் பாக்கியை நான்கு தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று வரும்போது நடப்பு ஆண்டுக்கு 40 சதவிகிதம், பழைய பாக்கி 40 சதவிகிதம் ஆக 80 சதவிகிதம் விளைச்சலில் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படி ஏற்பட்டுவிட்டால் 20 சதவிகிதத்தான் மிஞ்சுகிறது. 20 சதவிகிதம் மிச்சத்தை வைத்துக் கொண்டு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு தவணை பாக்கியைக் கொடுத்தால் அதனால் நிச்சயம் சாகுபடி பாதிக்கப்படும். உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்தத் தவணையை நான்கு தவணைகளில் இருந்து எட்டு தவணைகளாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 40 சதவிகிதம் இந்தக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பழைய பாக்கி 40 சதவிகிதத்தை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க எப்படி 80 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஏற்கெனவே நான்கு ஆண்டுகள் தவணை பாக்கியிருக்கிறது. ஆகவே, நான்கு தவணைகள் என்னும் போது அது 40 சதவிகிதமாகிறது. தற்போது கொடுக்கவேண்டியது 40 சதவிகிதம். ஆக 80 சதவிகிதமாகிறது.

ஆகவே, இதனால் அந்தக் குத்தகை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதோடு கூட மீதி இருக்கும் 20 சதவிகிதத்தை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடியை நல்ல முறையில் செய்யமுடியாது என்ற காரணத்தால் இதனை 8 தவணைகளாகக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் குத்தகை சாகுபடியில்தான் இருக்கின்றன என்ற உண்மையை உணர்ந்து, நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட வேண்டுமென்ப தற்காக எட்டு தவணைகளாகப் பாக்கி கொடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, with regard to this Bill, I wish to offer a few remarks. This is a very complicated matter. We have got on the one side landlords having 10 or 15 acres a very small group and on the other side cultivating tenants who are actually working in the fields and who are responsible for the direct cultivation of lands. Then we have got another group of persons who are, for all practical purposes, just like absentee landlords or absentee tenants.

[Dr. H. V. Hande]

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

They hire some coolies and dole out something for the work done by them. They collect the produce. They treat the coolies as workmen. These tenants are directly responsible for the growth of our good economy. They enjoy all the benefits. At the same time they do not pass on the benefits to the small landowners who own two or three acres and whose lands they have taken on tenancy. I know several instances of landowners owning two or three acres, widows and destitutes, who have no other source of income, except the portion which these tenants earmark and give to them. Unfortunately nobody is there to speak about this particular section. These small landowners depend for their very existence upon what the tenants give them. They have no forum to ventilate their grievances. I wish this Government tackle their problem in all earnestness. They are entitled to all benefits which the Government or society can give them. But these tenants do not give them all they are entitled. These tenants take the lands (2 or 3 acres) from 'A' and lands (2 or 3 acres) from 'B' and so on. They should not be called 'tenants'; they are more like 'landlords'. They are the 'middlemen'. They do not actually plough the fields. They employ 'thozhilalies'. When it comes to the question of paying the 'thodhilalica' they are ruthless. They dole out something. But when it comes to a question of paying the "சிறுநிலச்சுவாந்தார்" their portion, they give all sorts of excuses saying "there has been no rain, no produce". The small landholders, who have no other source of income, have to be content with what these tenants give. These small landowners represent a large section of the people and I think many complaints have come to the Hon. Minister (many complaints have come to me also). We have to redress their grievances. Otherwise we will be exposing a large area of dissatisfaction and unrest amongst these people, who have no forum or association to voice their grievances. Some protection should be given for these people, whose case deserve sympathy. I do agree with the provision for paying arrears in four instalments. At the same time, whatever is due to the small landowner should also be given. The bigger landowners, the small landowner, the small peasant and these tenants all these four classes they are all looking in different directions. With the result, entire food production is coming to a standstill, even though astronomical arithmetical figures are given regarding our food production. I therefore request the Hon. Minister just to look into this matter personally and see that a proper solution is arrived at.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நில வளவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்யக்கூடிய ஒரு சட்டமாகத்தான்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நான் பார்க்கிறேன். 1966-ல் அதிகமான மழை பெய்ததாலும் பூச்சி வெட்டு போன்றவைகளால் மிகப் பெரிய அளவில் சேதம் அடைந்ததாலும் குத்தகைக்காரர்கள் குத்தகை அளக்கமுடியாததொரு நிலை ஏற்பட்டு அவர்கள் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த உயர்திரு பக்தவத்சலம் அவர்களை பேட்டி கண்டு எங்க ளால் குத்தகை நெல் அளக்கமுடியாததொரு நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது, எங்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடிய அளவிற்கு ரெவின்யூ கோர்ட்டு அமைத்திருக்கின்றன, ரெவின்யூ கோர்ட்டு லிருந்து எங்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்கள் என்ற முறையைத் தெரிவித்தார்கள். இன்று ரெவின்யூ அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். அந்த முறையீட்டை கருத்தில்கொண்டுதான் அன்றைய அரசு குத்தகை பாக்கிக்காக யாரையும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்ற ஒரு சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டுச் சென்றார்கள். அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது நாங்கள் ஆலோசனைகள் கூறியிருக்கிறோம். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், விளையாதவர்கள் இருக்கிறா கள், குத்தகை அளப்பதற்கு தகுதியில்லாத நிலையில் இருப்பவா கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே பாருபாடு செய்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று நாங்கள் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் முழுவதுமாக நிறுத்தி வைக்கும் முறையில் சட்டத்தைப் போட்டு விட்டுச் சென்றார்கள். இன்று மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. இன்று மூன்று ஆண்டு காலமாக பல மாவட்டங்களில் காய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, வெள்ளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, குத்தகைக்காரர்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் கோவில் மடங்களுக்குச் சொந்த மான நிலங்களின் நிர்வாகம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் சரியான முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்வதில்லை. அல்லது தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்கு அவர் களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி சென்னையில் உள்ள என்டோமென்ட் போர்டார்தான் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி கையைவிரித்து விடுகிறார்கள். அல்லது கோர்ட்டுக்குச் சென்றால் கோர்ட்டார் தீர்க்கமாக உடனடியாக பைசல் செய்வது கிடையாது. சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்தில் கூட ஒரு உறுப் பினர் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது கோவில், மடங்கள் இவற்றிற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான கலம் நெல் அளக்க வேண்டிய பாக்கியிருக் கிறது என்ற ஒரு அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாக்கிகளை எல்லாம் சேர்த்து வசூல் செய்வது என்பது சாத்தியப் படாது. அப்படி வசூல் செய்யக் கூடிய காலத்தில் நிச்சயமாக விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் ஒரு அபாயம் நிறைந்த சட்டமாகத்தான் இதை நான் பார்க்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

இன்று ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளில் நிலச்சுவான்தார்களை அழைத்து விசாரிப்பது கிடையாது. நெல் பாக்கி அளக்கவேண்டுமா என்று கேட்பார்கள். ஆம் என்று பதில் சொல்வார்கள். உடனே நிலத்தை விட்டு வெளியே போ என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அவை நில வெளியேற்றக் கோர்ட்டுகளாக இருக்கின்றனவே தவிர நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சமரசம் செய்து வைக்கக்கூடிய அல்லது வசூல் செய்வதற்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய கோர்ட்டுகளாக அவை அமையவில்லை. இப்போது சட்டத்தில் சொல்கிறார்கள், நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று. நான்கு வருட பாக்கியை, காணாத பாக்கியை அளக்கமுடியாத பாக்கியை நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அந்த நான்கு தவணைகளில் ஒரு தவணை செலுத்தத் தவறினாலும் அவர்களை வெளியேற்றிவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அபாயமானது. மறைமுகமாக நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றும் ஒரு சட்டமாகத் தான் இது அமைகிறது. லட்சக்கணக்கான குத்தகைக்காரர்கள் இந்த ஆபத்திற்கு பலியாக்கப்படுவார்கள் என்றதொரு நிலையை நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

இந்தச் சட்டத்தை வேறுவிதமாகக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு, மூன்று, ஐந்து ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து அதிகம் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு குத்தகை பாக்கியிருந்தால் பூராவையும் தள்ளுபடி செய்திருக்கலாம். அவர்களால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். இல்லை யென்று சொன்னால் ஒரு அதிகாரியை நியமனம் செய்து எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில் எத்தனைவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு காய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு விளையாமல் இருக்கிறது, எவ்வளவு விளைந்திருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து அந்தப் பரிசீலனைக்குப் பிறகு எங்கெங்கு குத்தகை கொடுப்பதற்கு தகுதியாகயிருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு பகுதியை இந்த மசோதாவில் செய்திருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் மொட்டையாக எல்லாவற்றையும் நான்கு தவணைகளில் செலுத்தவேண்டும், ஒரு தவணை செலுத்தவில்லை யென்றாலும் கூட நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவது என்று சென்ற அரசு புதிய சமையை விவசாயிகள் தலையிலே சுமத்தி யிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வந்திருக்கும் அரசு பாக்கியெல்லாம் வசூல் செய்யும் நிலையை மேற்கொள்ளுகிறது என்ற கெட்ட பெயர் இந்த அரசுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே 14 இலட்சம் ஏக்கரிலே விவசாயம் செய்யப்படுகிறது என்றால் பிப்ரவரி மாதத்திலேதான் அறுவடை செய்யமுடியும். ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் 15 தேதிக்குத்தான்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தாளடி அறுவடை செய்ய முடியும். அறுவடை செய்து வைக்கோல் அடித்து கணக்குப் பார்க்க இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பிடிக்கும். ஆகவே ஜூன் மாதம் கொடுக்கலாம் என்றிருக்க வேண்டும். அல்லது ஓபரல் என்றாவது போடுங்கள். அறுவடை நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது குத்தகை நெல் அளக்கவில்லை என்று கூறுவது ஆபத்தானது. அதையும் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எனவே, பிப்ரவரி மாதம் என்பதைத் தள்ளி ஜூன் மாதம் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதையும் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I wish to offer a few remarks regarding the general features of this Bill. This measure gives great relief to the cultivating tenants. Protection is given to them and no eviction can be ordered on the ground of arrears of rent. Arrears are made payable in easy instalments. The one point that has been stressed is that this measure should not cause hardship to the small landholders. I will not dwell on that

I wish to place for the earnest consideration of the Minister one defect which I noticed in the drafting of the Bill. It is said in sub-clause (2) of clause 1 of L.A. Bill No. 18 of 1968. "It extends to the whole of the State of Madras." But similar provision has not been made in this Bill. The Bill does not say 'that it extends to the whole of the State of Madras or to certain specified areas. This point may be examined so that there may be no legal ambiguity and that this point may not be urged before any court of law.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மசோதாவைப் படித்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் பொதுவாகத் தெரியும், இதிலே உள்ள சாராம்சம் என்னவென்று. இந்த மசோதாக்களெல்லாம் ஓட்டுக்களை எதிர்பார்த்துத்தான் முக்கியமாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்த தவறுகளிலே ஒன்று இந்த 'டெனன்ட்ஸ் புரொடக்ஷன் ஆக்ட்' என்பது. இதிலே எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் வலியுறுத்தியபடி சிறுநிலச்சவாந்தார்கள் விஷயத்தில் ரொம்பவும் கவனக் குறைவாக இருந்து விட்டார்கள். பொதுவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களைத் துன்பப்படுத்தித்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதை எப்படித்தான் அகில இந்திய காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பது கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், Rob Peter and Pay Paul என்று சொன்னபடி எவனையோ பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் கொள்ளையடித்து ஆள்கிற கட்சிக்கு எப்படியாவது ஓட்டைப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுல்லம்] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

மேல் நாடுகளிலே பல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் இங்கேயும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் இங்கேயும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், ஸ்டேட் பூராவும் 5, 6 கோடி ரூபாய்க்கு உங்களை இனமாகக் கொடுக்க திட்டம் செய்யுங்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை செய்யலாம். அதைவிட்டுவிட்டு எப்பொழுது பார்த்தாலும் “குத்தகை பணத்தைக் கொடுக்காதே” என்பது. அதனால் “ஆர்டினன்ஸ்” போட்டவுடனே இலம் வகைகள் சேர்ந்து கொண்டு 4 தவணைகளாக இருப்பதை 8 தவணைகளாக ஆக்க வேண்டும் என்று இப்படி அக்கிரமமாகச் சொல்லும் அளவுக்கு சூழ்நிலையிருந்தால் இந்த நாட்டிலே மழை ஒழுங்காகப் பெய்யாது. “முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி ஒல்லாது வானம் பெயல்” என்பது திருக்குறள். நீங்களே திருக்குறள் படித்த கட்சிக்காரர்கள். உங்களிடத்தில் ஏன் பொட்டலத்தை அவிழ்க்க வில்லை. அதனால் நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்காக வேண்டி 10 கோடி ரூபாய் வரி போடுங்கள், டெனன்ட்ஸ்க்கு (Tenants) வசதி செய்யுங்கள். அதற்காக உடல் வருந்த பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களுக்கும், அந்நிய நாடுகளுக்கும், பர்மா போன்ற இடங்களுக்கும் போய் வியாபாரம் செய்து தங்களுடைய சிக்கனத்தினாலே சேர்த்து வைத்து சாப்பிடுவதற்கு நிலம் வாங்கி வைத்திருந்தால் அதில் கை வைக்காதீர்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலமுள்ள ஒருவன், கல்கத்தாவிற்குச் சென்று வேலை தேடிப் பிழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணி அந்த ஒரு ஏக்கராவைக் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டுப் போகிறான். ஆனால் அங்கே அவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. எனவே திரும்ப இங்கே வந்து அந்த நிலத்தைப் பழையபடி பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், இலம்களும், அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன, சட்டத்திலே ஒட்டை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏன் இப்படி பிரிதாபகரமாகத் தோற்றது? தர்மம் போய்விட்டது, தர்மம் போனவுடனே ஒரேயடியாய் அடிபட்டுப் போய்விட்டது. தாய் 8 அடி பாய்ந்தால் குட்டி 16 அடி பாயும் என்பதுபோல் இப்பொழுது இருக்கிறது. சட்டசபை ஒரு மாத காலம் நடந்தது. சட்டசபை நடக்கும் காலத்திலே இந்த பில்லை கொண்டு வந்திருந்தால் விரிவாக மெம்பர்களின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி சிறிய நில உடமையாளர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் ஒரு மாத காலம் சட்டசபை முடிந்து ஊருக்குப்போய் பொட்டலத்தை அவிழ்க்கும் நேரத்தில் ‘கவர்னர் ஆர்டினன்ஸ்’ என்று வருகிறது. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் மடையர்களா? சின்ன நிலச்சுவான் தார்கள் விஷயத்திலாவது அனுதாபமாகக் கவனிக்கலாம். மேலும், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் போன்றவற்றில் உள்ள குத்தகை பாக்கிகளை வசூலிக்க முடியவில்லை. இருக்கக்கூடிய கோயில்களை மூடுங்கள் என்று சட்டம் கொண்டு வாருங்கள், ஆட்சேபணை

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

இல்லே. காங்கிரஸ் சர்க்கார் மகாத்மாவின் தலைமையிலே இருந்தாலும் ஓட்டு காயக்கும் மரத்திற்குத் தண்ணீர் விடுகிறதே என்று சொல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள் அகலாமமாகச் சட்டம் செய்து விட்டார்கள். நங்கள் தயவு செய்து அதைப் பின்பற்ற வேண்டாம். லேண்ட் சீலிங்க் ஆக்ட், (Land Ceiling Act) அது, இது என்று கொண்டு வந்து கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதனால் இப்பொழுது குத்தகை பாக்கி விஷயமாக சட்டங்களை இனி அடிக்கடி கொண்டு வந்து துன்பப்படுத்தி இந்த நாட்டிலேயுள்ள பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு கஷ்டத்தை உண்டாக்காதீர்கள். சட்டம் போட்டு, சட்டம் போட்டு சட்டத்திற்கே மரியாதை இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'லாஸென்ஸ்' வந்து இந்த சர்க்காரையே ஆக்கிரமித்து விடும்; அசைத்து விடும். தி.மு.க. கழகம் பெரிய கட்சியாக இருக்கலாம். இப்படி பல கட்சிகள் வந்தால் ஆங்காங்கே 'இசும்கள்' வளர்ந்து அதுவே சர்க்காரை அசைத்து விடும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரிய கட்சி இந்தியாவிலே. அது பெரிய சக்தியாக உள்ளது. அதனாலே, நங்கள் கொஞ்சமும் பயம் இல்லாமல் தாராளமாக, சாக்கார் நடத்துங்கள். சிறு நிலச் சுவான்தாரர்களுக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணிக்கொண்டு போங்கள். ஆனால் அவர்கள் விஷயத்திலே அனுதாபத்தோடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது, இன்னும் பல மசோதாக்கள் இருக்கின்றன.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இது குடியானவர்கள் என்ற உணர்வோடு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் 8 தவணைகள் கொடுக்கப்படுவது மிகமிக் அவசியம் என்பதை மாமன்றத்தின் நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பல இடங்களில் வசூலிப்பதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து அப்படி வசூலிக்காத இடங்களில் ஏன் வசூல் பணம் அளிக்கப்பட முடியவில்லை என்பதைப் பற்றி பரிசீலிப்பதற்கான ஒரு திட்டமும் இச்சட்டத்திலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைவிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரிசீலித்த பிறகும் பாக்கி ஏற்படுமானால் அந்த பாக்கியை 8 தவணைகளில் கொடுக்காவிட்டால் வெளியேற்றப்படும் என்ற அதை எடுத்து விட்டு 8 தவணைகளில் கொடுக்காவிட்டால் சினிசு கோர்ட்டுகளின் மூலமாக வசூலிக்க வேண்டுமென்ற முறை இந்த சட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப்படுமானால், எந்த உணர்வோடு இந்த சட்டம் வருகிறதோ அந்த உணர்வு நடைமுறைக்கு வரும். குடியானவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பெருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய எல்லா கருத்துக்களையும் கவனமாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்த மசோதா, ஒரு அவசர சட்டத்தின் மூலமாக ஏப்ரல் மாதம் 19-ம் தேதி ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த உரிமை காலாவதியாகி விட்ட காரணத்தினாலே மீண்டும் குடியானவர்களுக்கும் சாகுபடிதாரர்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான், கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது இந்த மசோதாவிலே மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கிற நம்முடைய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் சுப்பையா அவர்கள், பட்டுக் கோட்டை உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள், சங்கராயா அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றை சொன்னார்கள், இந்த சட்டம் இப்பொழுது வராமல் இருந்திருந்திருக்குமானால் என்ன ஏற்பட்டிருக்கும் என்று அதையும் கொஞ்சம் சொல்லியிருப்பார்களானால் நான் இன்னும் கொஞ்சம் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். 19-ம் தேதி காலாவதியான நேரத்திலே, இந்தச் சட்டத்திற்கு இப்பொழுது புதிய வழிமுறை மட்டும் ஏற்படாமலிருந்திருக்குமானால், ஆயிரக் கணக்கான பத்தாயிரக்கணக்கான குடியானவர்கள் நில வெளியேற்றம் செய்யப்பட்டு அபாயகரமான நிலைமையிலே விடப்பட்டிருப்பார்கள், அப்பொழுது எப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதையும் சொல்லியிருப்பார்களானால் கொஞ்சம் அனுகூலமாக இருந்திருக்கும்.

இம்மாதிரியான சட்டத்தில் அவர்கள் குத்தகை பாக்கி கொடுக்க வில்லையென்றால் அதற்காக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. அந்த விதி முறையை அமூல் படுத்தக்கூடாது என்பது தான் இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்த சட்டம். குத்தகை பாக்கி கொடுக்க வில்லையென்றால் அந்த காரணத்திற்காக அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடலாம் என்ற அந்த விதியை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டாமென்பதுதான் இவ்வளவு நாளாக இருந்த சட்டம். அந்தச் சட்டம் காலாவதியானவுடனே ஆயிரக்கணக்கான, பத்தாயிரக்கணக்கான இன்னும் அதைவிட அதிகமான குடியானவர்கள் நில வெளியேற்றம் செய்யப்படுவதன் மூலம் ஏற்படும் பயங்கரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டாமென்று தான் இந்த அவசர சட்டம் இம்மாமன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கும், குடியானவர்களுக்கும் ஏதோ தர்மமாக கொடுக்க வேண்டுமென்றே, அல்லது அவர்களுக்கு இலவசமாக கொடுக்க வேண்டுமென்றே இந்த வசதி செய்யவில்லை; அப்படி கொண்டு வரப்பட

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வில்லை. 19-ம் தேதி காலாவதியாகிவிட்ட காரணத்தாலே எல்லோருடைய நல்வாழ்வையும் இதிலே கணக்கிட்டு குறிப்பாக குடியானவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே அவர்கள் கட்ட முடியாத குத்தகையை ஒரே வருஷத்தில் கட்ட முடியாததை 4 தவணைகளாக கட்டு என்று சொன்னோம். நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் அந்த திருத்தத்தை இன்னும் கொஞ்சம் திருத்திச் சொல்லியிருப்பாரானால் நன்றாக இருக்கும். 4 தவணைகள் என்றால், ஏதோ கடிக்காரம் மற்ற பொருள்கள் தவணை முறையில் வாங்குவதைப்போல அல்ல; 4 ஆண்டுகளில் பழைய பாக்கியை கேட்கிறார்கள். ஆனால், இதற்கு அவர்கள் கேட்பது 8 ஆண்டுகள். இது சரியானது அல்ல. இதற்குப் பதிலாக இதை 'ரைட் அஃப்' செய்து விடுங்கள் என்று தாராளமாக திருத்தம் கொடுத்திருப்பார்களானால் அதை எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் கூட, இதை விட அது நல்ல திருத்தம் என்று கொள்ள முடியும். ஏற்கெனவே, கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை பாக்கி என்றால் கணக்கிட்டுத்தான், 4 தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். 25 சதவிகிதத்திற்கு மேலே போனால் அதை எல்லாம் கழிப்பதற்கு விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகும் கணக்கிடப்பட்ட பழைய பாக்கியை 4 வருஷங்களிலே, 4 தவணைகளிலே—4 மாதங்களிலே அல்ல—கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதுவும் எந்த வருஷத்திலே இருந்து? 1966-லிருந்து 1968-வரை உள்ள பாக்கியை 1970-லே ஆரம்பித்து 1974 வரை கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புக்குத் தான் இந்த மசோதா வழிவகை செய்கிறது. 'அந்த 4 வருஷம் என்பதை 8 வருஷம் என்று ஆக்குவதற்குப் பதிலாக, இல்லை யென்று சொல்லிவிடுவதாலே ஒன்றும் தவறிருக்காது என்ற சாரணத்தினாலே இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையிலே இருக்கிறேன். குடியானவர்களுடைய விவசாயிகளுடைய, உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிற அவர்களுடைய வாழ்வை வளப்படுத்தாமல் பெரிய நெருக்கடியை, உணவு நெருக்கடியை தீர்க்க முடியாமென்று இந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் கருதவில்லை. இது குடியானவர்களுடைய சர்க்கார்; விவசாயிகளுடைய சர்க்கார்; நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கிறவர்களுடைய சர்க்கார். பின்னாலே வரப்போகின்ற மசோதாவுக்கு இது முன்னோடி என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அண்ணாவிலுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே வா இருக்கின்ற அந்த மசோதாவுக்கு ஆரம்ப விழா போல இன்றைக்கு இது வருகிறது. குடியானவர்களுடைய வாழ்வு நல்வாழ்வாக இல்லாவிட்டால் நிம்மதியான வாழ்வாக இல்லாவிட்டால், நாட்டிலே சுபிட்சம் ஏற்படும் என்று ஒரு நாளும் இந்த அரசாங்கம் கம் கருதாது. நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் 8 தவணைகள் கேட்கிறார்கள்; 8 வருஷம் கேட்கிறார்கள். 1970-லே துவக்கி, 1978-வது ஆண்டு வரை தவணை கேட்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஜூன் மாதம் போடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. ஜனவரி மாதம் தான் நெல் அறுவடை மாதம். அப்பொழுதுதான் கொடுக்கப்படும். ஜூன் மாதத்திற்கு மாற்றினால் வறட்சி இருக்கும். அப்பொழுது பயிர்கள் எல்லாம் உயர்ந்து போயிருக்கும். முன்பெல்லாம் அந்த மாதத்தில் சந்தை உச்சேரி நடைபெறும். இப்பொழுதெல்லாம் அரசியல் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. வயல் எல்லாம் வரண்டு காப்பந்து போயிருக்கும் இந்த நேரத்திலே நாம் பண்டப் பாக்கியை வசூலிக்கப் போனால் அது எந்த விதத்திலும் சரியானதாகத் தெரியவில்லை. அது பண்டிய நிலைமையைத் தான் நீட்டிக்கும் என்ற காரணத்தால் அகையார் கூட நண்பர் அவர்கள் வழிபுறத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் மூலம் குடியானவர்களிடம், விவசாயிகளிடம் நிலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் இந்த அரசுக்கும் இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களிலும், சுக துக்கங்களிலும் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதையும் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அவர்களுடைய நலனில் இந்த அரசுக்கு அதிக அக்கறை உண்டு. அவர்களுக்கு ஒரு அபக்து ஏற்படாத முறையில் நடந்து கொள்ளும். சிலர் ஸர்ப்க்கிற்காக மிராசதார் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 2 ஏக்கர் இருந்தால் கூட மிராசதார் என்று தான் சொல்லிக் கொள்கிறார். அவர்களும் குடியானவர்கள் தான். நிலக்கோடு சேர்ந்தவர்கள் தான். நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல மணி நேரங்கள் இதை விவாதித்ததற்கு பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கே ஏற்று நிறைவேற்றித் தருவதற்கு இந்த மாமன்றம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.ப.
12-3

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்கன் : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மார்ச்சில் தான் அறுவடை முடிகிறது. ஆகவே, ஜூன் என்பதை வைத்துக்கொள்ள விட்டாலும், ஜனவரிக்குப் பதிலாக ஏப்ரல் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஜனவரியில் அறுவடை ஆரம்பித்து மார்ச்சில் முடிவடையும். ஆகவே, ஜூன் என்பதற்குப் பதிலாக ஏப்ரல் என்றாவது வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : விவசாயிகள் பாக்கிக்காக சிலர்களை விட்டு அப்பறப்படுகிறதப்படுவார்களா? அல்லது சிவில் கோர்ட்டிற்குப் போய்த்தான் அப்பறப்படுகிற முடியுமா? பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

பணம் மூலம் வசூல் செய்வார்களா அல்லது பொருள்களை ஜப்தி செய்து வசூல் செய்வார்களா? அப்படியில்லாமல் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்படுவார்களா?

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்டில் எவிக்ஷன் பற்றி இருக்கிறது. வாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஃபேர் ரெண்டு ஆக்டில் இருக்கிறது. சிவில் கோர்ட்டில் அர்ரியர்ஸ் ஸுட் போடுவதற்கும் அனுமதி இருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் போடப்பட்ட சட்டத்தில் எவிக்ஷன் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் இன்ஸ்டால்மெண்டு பேஸிஸில் கோடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இன்ஸ்டால்மெண்டு கட்டாவிட்டால், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய 1955-ம் வருஷத்திய

Tenants' Protection Act will automatically apply. Whatever rights he has got under that Act, he will get.

அரசினர் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னள்ள கேள்வி : “இரண்டாவது பிரிவு மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்”

THIRU N. SANKARIAH: Sir, I move the following amendment standing in my name—

“Add the following after (e) as (ee) :—

‘Arrears of rent means, the rent due to the landlords upto 20th April, 1968. The loss in production due to drought conditions or heavy rains, shall be deducted and the balance only shall be treated as arrears of rent. The responsibility of determining the arrears of rent shall vest with the Conciliation Officer.’

THIRU A. K. SUBBIAH: Sir, I second the amendment.

* திரு. என். சங்கரப்பா : இந்தத் திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன். பாக்கி என்று நிர்ணயிக்கும் பொருது, மழையின்மையினாலோ அல்லது அதிக மழையினாலோ உற்பத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டத்தைக் கழித்துவிட்டுத் தான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஃபேர் ரெண்டு ஆக்டின் கீழ் தாசில்தார் அந்தஸ்து உள்ளவர் கன்னிலியேஷன் ஆபீஸர், அப்படிப்பட்ட கன்னிலியேஷன் ஆபீஸரினுடைய முடிவுக்கு விடுவது, பாக்கியை சரியான முறையில் நிர்ணயிக்க உதவி செய்வதாக இருக்கும். எனவே தான் என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

எண் 17/1968)

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The nature of the arrears has been clearly set out in clause 4 (1) of the Bill. There is therefore no need to give a separate definition for 'arrears of rent'.

As regards remission towards the loss in productoin due to drought conditions or heavy rains, it may be stated that under section 5 (2) of the Fair Rent Act, whenever adverse seasonal conditions result in the reduction of the gross produce from any particular crop to the extent of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from his cultivating tenant in respect of that rent for that period. Similar provision exists in section 25 (2) of the Madras Public Trusts Act, 1961 also. In view of the above specific provision, this amendment is not necessary.

திரு. என். சங்கரய்யா, அவர்களுடைய திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்றாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு-4.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 4, மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendments—

‘That in sub-clause (1) after the words “the 20th April 1968 in” delete the words “four equal annual”.’

‘That in sub-clause (2) delete the words “specified in sub-section (1),” and substitute the words “as directed by the competent authority.”’

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, I second the amendments

THIRU N. SANKARIAH : Sir, I move the following amendments :—

‘That in sub-clause (1) delete the words “in four equal annual instalments” and substitute the following “in eight equal annual instalments”.’

‘That for the figure and words “1st February” wherever they occur, the figure words “30th June” shall be substituted.’

1968 ஆகஸ்ட் 21]

'That in sub-clause (2), at the end add the following :—

'The decree holder shall apply to the Collector for the collection of the decree amount as collection of the land revenue. The Collector will collect this amount on receipt of this application''.

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I second the amendments.

THIRU S. MEIYAPIAN : Sir, I move the following amendment :—

'That in clause 4 (i) for the words "without interest" substitute the words "with interest and costs".'

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த மசோதா எவ்வளவு அத்தியாவசியமானது என்பதும், நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் எவ்வளவு நியாயமானதும், தேவையானதுமாகும் என்பதும் இங்கு நடைபெற்ற விவாதத்தினாலும், அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலிலிருந்தும் விளங்குகிறது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் குறிப்பிட்ட பகுதியில் தரவேண்டிய பாக்கியை எந்த முறையில் திருப்பித் தருவது என்பதற்கான ஒரு விதியை வகுக்கின்றது. அதனை பொறுத்தவரைக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தத் தவணையைத் தர வேண்டும். நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக தந்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னார். மசோதாவிலே என்ன இருக்கிறது என்று சொன்னால் 'four equalannual instalments' என்று இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் நாம் கண்டோம். புயல் காரணமாகவோ அல்லது வரட்சி காரணமாக பயிரிடப்படாததினாலோ, இப்படிப்பட்ட இயற்கையின் எதிர்பாராத விளைவுகளினால் இந்த பாக்கி ஏற்படுகிறது. இந்த மசோதாவின்படி நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமமான அளவிலே திருப்பித்தரவேண்டும் என்ற முறையில் விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அவையும் ஏற்றுக்கொள்ளும், அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான்கு சரியான அளவான தவணை முறை என்பதை நீக்கி, 1968 ஏப்ரல் 20-ம் தேதியிலிருந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமமான அளவிலே அந்த பாக்கியைத் தரவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இந்த பாக்கியைத் திருப்பித்தரவேண்டும் என்ற விதி இருக்குமானால் நல்லதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறிப்பிட்ட அளவு தந்துதான் ஆகவேண்டும். தரமுடியவில்லை என்றால், அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வது போல, வரப்பிலே செல்கிற, சேற்றில் இறங்கி பயிரிடுகிற விவசாயி வெகுவாக பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். முதல் ஆண்டோ அல்லது அடுத்த ஆண்டோ அந்த ஆண்டிற்கு அவன் தரவேண்டிய பாக்கி தரமுடியாத நிலை ஏற்படு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

கிறபொழுது, அதை அடுத்த ஆண்டிலே அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளோ சம்மதப்ப்பட்ட அதிகாரி குறிப்பிடுகிற நாளில் திருப்பித் தரக் கூடிய முறையில் மசோதா அமையவேண்டும். விவசாயி தன்னையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும், பாக்கியையும் திருப்பித் தரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு சட்டமும் ஒத்துழைக்கக்கூடிய நிலைமையில் அமைய வேண்டும். அந்த நிலையில் அமைய வேண்டுமானால் என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் அவசியம். விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரக்கூடிய வகையில் தான் என்னுடைய திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நான் வெகு ஜாக்கிரதையாக, நான்கு ஈக்வல் இன்ஸ்டால்மெண்டுகள் எனப்பதை நககவேண்டும் என்கிற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தம் தருகிற நேரத்தில் போதுமான அவகாசம் இலால், ஆகவே அது முழுமை பெறவில்லை. 'On or before the 1st February of each year' என்கிற வார்த்தை களுக்குப் பதிலாக 'when' என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படுமேயானால், திருத்தம் முழுமை பெற்றதாக இருக்கும்.

அதே போல பிரிவு 4, (2)-ல் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் சர்க்காரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அது தான் சர்க்காரின் கொள்கையும், அவையின் பெரும்பான்மையோரின் எண்ணமும் ஆகும். சுதந்தராக் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறிய விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்று. அதற்காகத்தான் சம்மதப்ப்பட்ட அதிகாரி என்ன நிர்ணயிக்கிறார்களோ அது என்கிற அளவில் அதிகாரம் தந்தால், அவர்களுடைய நலன்களும் அதிகாரியால் பாதுகாக்கப்படும். சுதந்தராக் கட்சித் தலைவர் இந்தச் சட்டம் காங்கிரஸினால் கொண்டுவரப்பட்டது, இது ஒரு தீர்மான சட்டம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது எவ்வளவு நன்மையான சட்டம் என்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியும். சுதந்தராக்கட்சி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு எதிர்க்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: கனம் உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சி எதிராக இருக்கிறது என்று சொல்வது ஒரு அரசியல் நோக்கோடு கூடியதாக இருக்கிறது. சுதந்திராக் கட்சி பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேறு ரூபங்களில் சர்க்கார் எந்த திட்டங்கள் போட்டாலும் அதை வரவேற்கிறது என்பதை மட்டும் விளக்கிவிட விரும்புகிறேன். சுதந்திராக் கட்சி, சிறிய, மத்தியதர நிலஉடமையாளர்களுடைய பிரச்சனைகளை அனுதாபத்தோடு அணுகுகிறது என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் சொல்வதெல்லாம், பெரிய விவசாயிகளைக் காப்பதற்காக, சிறிய விவசாயிகளைக் காட்டுகிறார்கள் என்பதுதான். என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கொள்வதால், நாட்டு விவசாயிகள் நிச்சயமாக நன்மை பெறுவார்கள் என்பதால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவு நான்கில் நான்கு வருஷத் தவணை என்பதற்குப் பதிலாக எட்டு வருஷத் தவணைகள் என்கிற திருத்தத்தை, மாண்புமிகு திரு. ஏ. கே. சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. நல்லசிவம் இவர்களோடு சேர்ந்து அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான திருத்தம். மாண்புமிகு அமைச்சர், பொது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும் போது, குத்தகை பாக்கியையே ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் நலமாக இருக்கும் என்றார்கள். அந்தப் பாக்கிகளை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்கிற கருத்தை, சென்ற காலத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் 1966-ல் இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்த நேரத்திலேயே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது, அந்த பாக்கிகளை முழுமையாக ரத்து செய்யமுடியாது என்று சொல்லப்படுவதால், குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக தவணைகளையாவது அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று எட்டு தவணைகள் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தக் குத்தகை விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஜூன் 30-ந் தேதி என்று இருக்க வேண்டும் என்று தஞ்சை மாவட்ட பிரிதிநிதிகள் கூடச் சொன்னார்கள். ஏப்ரல் ஒன்றாந்தேதி என்றிருந்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை அரசினர் சார்பில் கொண்டு வந்தால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கூட வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து டிக்கீ-ஹோஸ்டர் கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்து, நிலவரி போல, வசூல் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இது விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாமல் கலெக்டர் மூலம் வசூல் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தையும் அரசினர் பரிசீலிக்க, வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
(டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருத்தம் கொடுத்தவர்கள் முதலில் பேசட்டும். அதன் பிறகு மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசலாம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : சார், ஓரளவு விவாதங்களுக்குப் பிறகு, என்னுடைய திருத்தம் ஆச்சரியமாகக் கூட இருக்கும் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். வட்டியில்லாமல் குத்தகை பாக்கியைப் பெறவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, 4-வது பிரிவில், வட்டியும், செலவும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற திருத்தத்தை

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

நான் கொடுத்திருப்பதை ஒரு ஆச்சரியமான திருத்தம் என்று நினைக்கலாம். அதே நேரத்திலே நாம் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். சட்டம் என்பது எந்த எந்த சமயங்களில், எவ்வெப் பொழுது எதற்காக ஏற்படுத்துகிறோம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். 1955-லே எப்படி, எதற்காக இந்தச் சட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டது? அன்று இருந்த நிலை என்ன? சில இடங்களில் பஞ்சங் கள் ஏற்பட்டன. விவசாயிகள் கண்டிப்பாக நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதற்காக இதை நிர்ணயித்தார்கள், அப்பொழுது இருந்த சர்க்கார். 1955-லே ஒரு புயல் கூட ஏற்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். பிற்பாடு 1957-லே ஒரு தேர்தல் கூட நடந்தது. அந்த நிலையில் இந்தச் சட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதன் பிறகு, ஆண்டு தோறும் அதை மறுபடியும் மறுபடியும் திருப்பித் திருப்பிக் கொண்டு வந்துகொண்டே இருந்தார்கள். இப்பொழுது 1968-லே ஏப்ரல் மாத முடிவிலே சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிந்து விட்டது. என் கட்சித் தோழர்கள் சொன்னது போல, அப் பொழுது கவர்னர் ஆர்டினன்ஸாக வந்தது. அது இப்பொழுது சட்டமாக வருகிறது.

அமைச்சரவர்கள் இது குடியானவர்கள் சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவனும் குடியானவன் தான், 4, 6 ஏக்கர் வைத்திருப்பவனும் குடியானவன் தான். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் முறையில் செய் வோம் என்று சொன்னார்கள். மிகவும் சந்தோஷம். இன்றைக்குள்ள நிலையில், பெரிய பெரிய மிட்டாதார்கள், மிராசுதார்கள் என்று இல்லை; முன் போல 60 ஏக்கர், 80 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்று யாரும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, சர்ச்சைக்கே இடம் இல்லை. உச்சவரம்பு கட்டியாகிவிட்ட பிறகு 30 ஏக்கருக்கு மேல் யாருக்கும் கிடையாது. ரூ. 7500 ஆண்டு வருமானம் வரும் என்று தெரிகிறது. அதைக் கணக்குப்பார்த்தால், மாதம் கிட்டத் தட்ட ரூ. 500, 600 என்றுதான் ஒருவருக்கு வரும். ஆகவே, இப்பொழுது மிராசுதார்களே இல்லை. 1955-லே இருந்த நிலை வேறு; இன்றைக்கு 60-க்குப் பிறகு, 67-லே, 68-லே நிலைமை வேறு. ஒரு ஏக்கர் இருப்ப வர் கூட மற்றவருக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறார். அவரும் நிலச்சுவாந்தார், 'லாண்ட்-லார்ட்' ஆகிவிடுகிறார். ஒரு ஏக்கர் பிரபு, 'லாண்ட்-லார்ட்' ஆகிவிடுகிற போது, நிலம் இல்லாதவருக் குக் கொடுக்கும் போது, வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால், மதுரையில், வேறு நகரத்தில் வக்கீலாகவோ, டாக்டராகவோ, தொழில் நடத்தும்போது, அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்துகிறது. இந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது சட்டம் ஏற் பட்ட காலத்திலும், பிறகு அது வளர்ந்து வந்த காலத்திலும் ஏற்பட்ட குத்தகை எதற்காக என்று பார்க்கும்போது, குடியான வர்கள் அத்தனைபேரையும் குடியானவர்களாகவே கருதுகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது நினைவிற்கு வருகிறது. ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசிலே வக்காலத்திற்குப் போனால் ஸ்டாம்பு 1½

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

ரூபாய், பெடிஷன், டைப் செலவு என்றெல்லாம் செலவாகிவிடுகிறது. தமிழக அரசு எல்லாவற்றையும் பார்த்து அவர்களை ஒன்றும் இல்லாமல் ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காக லாண்ட்லார்டுகள், குடியானவர்கள் இரண்டுபேருக்கும் நல்லதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையிலேதான் 1972 வரை, அதாவது இன்னும் 4 ஆண்டுகள் வரை இந்தச் சட்டம் இருக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இருப்பவன் இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் சொல்லலாம். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு தடை ஏற்பட்டுவிட்டது. 1955-லிருந்து 1968 வரை குத்தகைப் பணங்கள் வசூலாகவில்லை. நிலச் சொந்தக்காரன் என்று பெயர் பட்டாவில் இருக்கும், அடங்கலில் இருக்கும், வரி கட்டும் உரிமையும் அவனுக்கு இருக்கும். ஆனால் அவனுடைய குத்தகைப் பணம் வசூலாவதற்கு வழியில்லை. இந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. விவசாயிகளையும் நாம் அதிகமாகக் கட்டுப் படுத்திவிடக்கூடாது என்று சர்க்கார் இருந்துவிடக்கூடாது. வாங்கிய பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தமிழர்களுடைய பண்பாடு அல்ல என்பதை உணர்ந்த தமிழக அரசு, இப்போது இம்மசோதாவைக் கொண்டுவர முன் வந்திருக்கிறது. யார் குடியானவர்கள் என்பதுதான் கேள்வி. இப்பொழுது குடியானவர்களுக்கு மனத்தாங்கல் ஏற்படும் என்று அரசு கருதாமல் வட்டியையும் தொகையையும் செலுத்த அரசு இப்போது முன்வர விட்டாலும், பிற்பாடாவது இதைப்பற்றி யோசிக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1963 வரைக்கும் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்லும் போது அதை நான்கு ஆண்டுகளில் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒரு தவறான வாதத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஸ்டே ஆர்டர் எளிதென்பது - நேரத்தில் அரியர்ஸை கலெக்ட் பண்ண வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி நாங்கள் எப்போதுமே சொல்லவில்லை. இங்கே டிக்ரிகூட் அல்ல. கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை வசூலித்துக் கொள்ளலாம். இப்போது ஒருமொத்தம் ஆக வசூலிக்கப் போகிறார்கள் என்று உணர்ந்த பிறகுதான் 4 பகுதியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் உணர்ந்துள்ளது.

“It is not a decree. Automatically common law will apply. Interest, he will automatically get.”

THIRU S. MEIYAPPAN: “A Bill to make special provisions in respect of certain arrears of rent payable by Cultivating Tenants. Whereas by the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Act, 1966 (Madras Act 11 of

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1968 ஆகஸ்ட் 21]

1966), cultivating tenants in the State were given protection from eviction on the ground of arrears of rent "

என்று அமைச்சர் சொன்னதுபோல் குத்தகைப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடிய காரணம் ஒன்றினால் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் குத்தகைப் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு நாம் தவணைமுறைகளை ஏற்படுத்துகிறோம். இதற்கு தமிழக அரசு செலாகரியம் செய்திருக்கிறது. அரியர்ஸ் கலெக்ஷன் என்று வரும்போது அதைக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன வழி? நானும் மற்றவர்களைப்போல குடியானவன் தான். ஏதோ சுதந்தராகக் கட்சிக்காரன் சொல்லுகிறான் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. குடியானவர்களுக்கு விரோதமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. இப்போது இருக்கின்ற குடியானவர்களும் முதலாளிகளாகி விடுகிறார்கள். இப்பொழுது ஊரில் 1½ ஏக்கரவை வைத்துக்கொண்டு, சென்னையில் தொழில் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இன்டரஸ்டும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி வட்டி கொடுக்கக் கூடாது என்பது தர்மத்திற்கு நியாயத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலனை அனுபவித்து வரும் விவசாயிகள் வட்டி கொடுக்கக்கூடாதா? வட்டி கொடுப்பது தான் தர்மம். வாங்கிய பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டாமென்பதற்காக சர்க்கார் சட்டங்கள் கொண்டுவருகின்றன. சர்க்கார் எல்லா ரையும் குடியானவர்களாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருபக்கம் வக்கீலுக்கும், டைப் செலவுக்கும், வக்காலத்திற்கும் பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய இப்பேர்ப்பட்ட செலவிற்காவது கொடுக்கும்படியான அளவில் வழிகை செய்வது நியாயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருப்பி வசூல் பண்ணக்கூடிய காலக்கெடு பிப்ரவரி என்று சொல்லி, ஜூன் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அநேகமாக ஏப்ரலாவது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் சட்டம் கொண்டு வரவதில் பிரயோஜனம் இருக்காது. இதை அமல்படுத்துவதில் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரைப் போடலாம் என்றால் அவர் ஒரே உத்தரவில் குடியானவர்களை வெளியே போ என்று சொல்லி விடுவார். அது மிகவும் அபத்தானது. அடுத்தபடியாக நான்கு கவணைகள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது நின்னும் அபத்தானது. இவ்வளவு சர்க்காருக்கு கெட்ட பெயர் ஏற்படும்.

கொண்டாவதாக, விளையாத பயிருக்கு வட்டியும் முதலும் கேர்த்துக்கொடு என்கிறார்கள். அது எப்படி தர்மமாகும்? வெள்ளம் வந்து, புயல் அடித்து, பூச்சி அரிப்பது போன்ற காரியங்

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

களால் எப்படி பலனை எதிர்பார்க்க முடியும்? வட்டியும் முதலும் சேர்த்து வசூல் செய் என்பதும், நாட்டிலே குத்தகைதாரர் இருக்கக்கூடாது என்பதும் தான் சுதந்தராக கட்சியின் நோக்கம். 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு, பண்ணை வைத்துக்கொண்டு வருவது யாருக்கும் தெரியாது என்பதல்ல. அதை நாங்கள் சொல்ல முடியாதா? ஏப்ரல் மாதம் கலெக்ட் பண்ணுவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது. நிலவரி வசூல் செய்வதைப்போல் அதையும் வசூல்செய்துகொள்ளலாம், அதனால் பாதசம் ஒன்றும் வராது. இதையெல்லாம் கருணாகர்ந்து சர்க்கார் ஆலோசனைசெய்து என்னுடைய நியாயமான திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I wish only to clarify a point or two with regard to party principles that were dragged into the discussion. My good friend Mr. Ramamoorthy has moved the amendment that in sub-clause (1) of clause 4, after the words "the 20th April 1968 in" delete the words "for equal annual". It is not clear like the amendment of my Friend Mr. A. K. Subbiah which wants that the arrears of rent should be permitted to be paid in eight equal annual instalments. What exactly is in his mind we do not know. If, as the Minister feels, the payment is postponed to the very end, it will be very difficult. There should be clarity as far as possible. If there is no clarity, there will be always confusion and there as going to be heart-burning between the tenant and the landlord. Our policy is very clear. We have accepted law and order and certain rights to property. If the whole thing is abolished, then it is a different thing. Everybody is agreed that there should be law and order in the land and that property rights should be respected. If the entire thing is totalitarian, then you can plough the whole land with tractor. This is an entirely different thing. Mr. Subbiah and myself are for production. Production should not go down below 60 lakhs of tonnes. Whatever tenancy laws we frame should ultimately aim at production. Our aim should be improvement of production and protection of all interests. As far as possible we should try to avoid bringing in a class conflict between the landlord and the tenant. We should try to smoothen the relationship between them.

Coming to Mr. Ramamoorthy's amendment, he has made the mistake of thinking that we are for landlords. Nothing of that sort. (Interruption by Thiru K. Ramamoorthy.) Keep quiet, listen to me and try to improve yourself.

THIRU K. RAMAMOORTHY: It is a personal insinuation as if the Doctor has improved himself and it should be expunged.

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

DR. H. V. HANDE : I think my Friend is continuously misunderstanding me. I am improved after his speech, because I know what his thoughts are. I think he will have the advantage of listening to me and understanding my point. When we understand each other, we will improve. If we speak and it is not understood, it is not my fault.

My Friend Mr. Ramamoorthy has moved another amendment to delete the words "specified in sub-section (1)" in clause 4 (2) and substitute the words "as directed by the competent authority". I can understand my Communist friends. They ask for the complete removal of whatever protection is there for the landlords. They are convening *vivasaya manadu* after *vivasaya manadu* and all the big landlords are there. I do not know who share the expenditure. They have these huge functions and there they go on telling 'Increase this rate' and facilities for the landlords are discussed. A clear-cut policy will be all right. Ours is a clear cut policy. We do not have any ill-will towards the tenants or the landlords. My friends of the Communist Party have got a clear-cut policy. This sort of confusion will lead to the complete breaking up or the suspension of good relationship. Suppose the decision is left to the competent authority. He may say that the entire arrears have to be paid in one instalment. If it is left to the competent authority, even the protection of payment in four equal annual instalments is removed. That is the sum and substance of the amendment. It can be clearly stated that the arrears should be paid in eight, ten or twelve instalments. I have absolute and great regard for my friend Mr. Ramamoorthy. The idea of the House is to improve, so that I know his point of view and somebody else knows my point of view. We are there for the improvement of the lot of the tenants and for the maintenance of good relationship and our arguments are directed towards improving the quality and quantity of production.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் என்னுடைய அமென்ட்மென்டின் மேல் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருத்தத்தின்மீது மறபடியும் பேசுவதற்கு முடியாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தில் காம்பிடன்ட் அதாரடி பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆர். ம. ஓ. தான் அதை நிர்ணயிப்பார், எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் நிர்ணயிப்பார். அவர் இஷ்டம்போல் செய்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்குச் சில அதிகாரங்களைக் கொடுக்கிறோம். சாதகமாக இருக்கிற நேரத்திலே மட்டும் நாம் நம்பிக்கை கொண்டுவிட்டு

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மற்ற நேரங்களில் அவர்மீது நம்பிக்கை கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்கின்ற நேரத்திலே அதற்குத் தகுந்த காரணங்களையும் எழுதித்தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே அதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. அடுத்தபடியாக 'இன் ஃபோர் ஈக்ரூவல் ஆன்யுவல் இன்ஸ்ட்டால்மென்ட்ஸ்' என்று சப்கிளாஸ் ஒன்றில் இருப்பதை எடுத்துவிடச் சொல்வதாகச் சொல்லும் பொழுது அதையே சப்கிளாஸ் இரண்டிற்குக் கொடுத்த திருத்தத் தோடு சேர்த்து வாசித்தால் எல்லோருக்குமே புரியும். தனித் தனியாக வாசித்தால் புரிந்து கொள்வது சற்று சிரமமாகவே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் கீழ் பல்வேறு வகையான திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் எனக்கு அதிகமான வேலை இல்லாத அளவுக்கு ஒவ்வொருவரும் அவர்களுக்குள்ளேயே, திரு. மெய்யப்பன் அவர்களுக்கு திரு. சுப்பையா அவர்களும் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் பதிலை அளித்தார்கள், அதனால் எனக்கு வேலையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அவர்களுடைய திருத்தத்தில் 'இன் ஃபோர் ஈக்ரூவல் இன்ஸ்ட்டால்மென்ட்ஸ்' என்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். ஃபோர் இன்ஸ்ட்டால்மென்ட்ஸ் என்று இருப்பதை எடுத்துவிட்டால் குடியானவர்மீது பெரிய பாரத்தை அது சுமத்திவிடும். கடைசி தேதி வந்தால்தான் கொடுக்க வேண்டிய சபாவம் வரும். அந்த சபாவம் வரும்பொழுது நீண்ட குழப்பங்கள் ஏற்படும். அவர்கள் என்ன மனதிலே கருதிக் கொண்டு அதைக் கொண்டுவந்தார்களோ தெரியவில்லை. நான்கு வருடங்களில் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் இருந்தால் தள்ளிக்கொண்டே போய் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதை அவர்கள் வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக இரண்டாவது சப்கிளாஸில் 'ஸ்பெஸிபைட் இன் சப் செக்ஷன் (1)' க்கு பதில் 'ஆஸ் டிரெக்டெட் பை தி காம்பிடன்ட் அதாரடி' என்று சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு கையில் கொடுப்பதை மறுகையில் தட்டிப்பறித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையாகத்தான் முடியும்.

சாகுபடிதாரர்கள் இன்ன தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் நில உரிமையாளர் மேற்கொண்டு செல்வதற்கு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைத் தடுத்து 'As directed by the competent authority' என்று செய்து விட்டால் மேலும் தாமதமாவதற்கும் நோக்கம் ஒரளங்காக நிறைவேற்றமல் போய்விடுவதற்கும் ஆன நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 ஆகஸ்ட் 21]

நண்பர் சங்கரய்யா அவர்களும், மாரிமுத்து அவர்களும், நல்லசிவம் அவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய உணர்வுகள் என்னுக்கு விளங்குகிறது. அரசாங்கமும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. பிரத்தியட்சமான நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டும். எட்டு தவணைகள் என்று மாற்றுவதால் பிரத்தியட்சமான அனுகூலம் ஏற்படாது. ஆகவே, நான்கு தவணைகள் என்பதை ஏற்றருள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் 'If, having to deposit a further sum the cultivating tenant fails to do so within the time allowed by the competent authority, the landlord may evict the cultivating tenant as provided in section 6' என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன்படி குத்தகைதாரர் பணம் கட்டாவிட்டால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு வரி செய்கிறது. இதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆறுவது செக்ஷனிலே, நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தையும் அடித்துவிட்டது மாதிரி ஆகிவிடும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் பொருந்தாது என்று கூற விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த மசோதாவை எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறோமோ அதற்கே விரோதமாகிவிடும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு திருத்தத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—

'For the figure and words "1st February" wherever they occur, the figure and words "30th June" shall be substituted.'

இதைப் பற்றி ரொம்ப உருக்கமாகப் பேசினார்கள். தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளின் நிலை பற்றிக் கூறி நல்ல முறையில் வருவாவதற்கு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோரினார்கள். நண்பர் சங்கரய்யா அவர்களுடைய கோரிக்கையையும், நண்பர் சுப்பையா அவர்களுடைய கோரிக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் '1st February' என்பதை '1st April' என்ற வகையில் மாற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

Sir, I move—

'For the figure and words "1st February" wherever they occur, the figure and words "1st April" shall be substituted.'

நம்முடைய நண்பர் காரைக்குடி உறுப்பினர் மெய்யப்பன் அவர்களுடைய திருத்தம் புது மாதிரியான திருத்தமாக இருந்தது. அவர் கூறியது சுதந்திரக் கட்சியின் அதிகார பூர்வமான கருத்தா என்பது கூட சந்தேகத்திற்குரியதாகத்தான் இருக்கிறது. காலையில் விற்பனை வரி பற்றிய மசோதாவில் பேசும்போது 'பெனஸ்டி' வசூல் செய்யக்கூடாது என்று பேசியவர், இப்போது

1968 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இந்தக் குடியானவர்களிடமிருந்து பாக்கியை வசூலிக்கும்போது வட்டியுடன் வசூலிக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். இந்த அரசாங்கம் குடியானவர்களுடைய அரசாங்கம்.

அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற குடியானவர்கள் வேறு, நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற குடியானவர்கள் வேறு. சில பேர் வேண்டுமானால் உச்ச வரம்புக்கு மேல் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மிராசுதார்களாக இருக்கலாம். எங்கள் பக்கத்தில் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை எல்லாம் குடியானவர்கள் என்றுதான் அழைக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் கூட நிலத்தில் இறங்க மாட்டார்கள். நாங்களும் கொஞ்சம் நிலபுலன் வைத்திருக்கிறோம். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 100 ஏக்கர் 200 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தவர்கள் கூட பூமியில் இறங்கி வேலை செய்வார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய வீட்டுப் பெண்கள் கூட நிலத்தில் இறங்கி வேலை செய்வார்கள். குடியானவர்கள் என்ற சொல் இழிவான சொல் அல்ல. இந்தத் தமிழகத்தில் 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் பேர் குடியானவர்கள்தான். அவர்களுக்காகவேதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, குடியானவர்கள் என்று நான் வேறு எந்த அர்த்தத்திலும் சொல்லவில்லை. விவசாயிகள் எல்லோரும், பாடுபட்டு உழைக்கக்கூடியவர்கள், எல்லோரும் 'குடி ஆனவர்கள்' என்றுதான் சொன்னேன். ஆகவே வேறு எந்த அர்த்தத்தையும் மனத்தில் வைத்துச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களிடம் இருந்து வட்டியும் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வெள்ளம் வந்து விட்டது, சாவி ஆகிவிட்டது, அறுவடை ஆகவில்லை, ஆகவே தவணையைத் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்றத்தான் இந்த மசோதாவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த மசோதா வட்டி வாங்குகிற மசோதாவாக ஆகிவிடுமே தவிர, உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதாகாது.

தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலைமையை அனுசரித்து 'ஏப்ரல் 1-ம் தேதி' என்று மாற்றுவதற்கு ஒத்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி, நான்கு தவணைகளை எட்டு தவணைகள் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தையும் மற்றத் திருத்தங்களுடும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தாமல், அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்துடன் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 21]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் குடிசைமான தவணைகளில் தான்வது என்ற நிலைமையைப் பொறுத்தவரை 200 கலம் தர வேண்டுமென்று வைத்துக் கொண்டால், முதல் ஆண்டில் 50 கலம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி 50 கலம் கொடுக்க முடியாமல் 40 கலந்தான் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை இருந்தால் அதற்கு அரசு என்ன வம்வகை செய்கிறது. அதற்குப் பொறுப்பாக அங்கிருக்கக்கூடிய காரம்பிடன்ட் அதாரிடி, ஆர்.டி.ஓ. இருக்கக்கூடாது என்று கூறுவது சரியாக இல்லையே.

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்கள் 'ஏப்ரல் 1-ம் தேதி' என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டதற்காக, எங்களுடைய வங்களுக்கைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். 'எட்டு தவணைகளாக மாற்ற வேண்டும்' என்று கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைத் தவிர மற்றத் திருத்தங்களை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்கிறோம். அந்த ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் வற்புறுத்துகிறோம்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I press my amendment as there is no explanation forthcoming from the Hon. Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் நான்காவது பிரிவுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

அவை முன் உள்ள கேள்வி—

'For the figure and words "1st February" wherever they occur, the figure and words "1st April" shall be substituted.'

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

நான்கு தவணைகள் என்பதை எட்டு தவணைகளாக மாற்ற வேண்டும் என்று கண்டுள்ள திரு. சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப் பட்டது.

திரு. சங்கரய்யா, திரு. மெய்யப்பன் ஆகியோர் : கொடுத்த மற்ற திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப் படுகின்றன.

பிரிவு 4, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"பிரிவு 5 மசோதாவிற்குரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்."

1968 ஆகஸ்ட் 21]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, in clause 5 I want to move a consequential amendment in view of the Government amendment to Clause 4. Sir, I move the following amendment :—

‘For the figure and words “1st February” wherever they occur, the figure and words “1st April” shall be substituted.’

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 5, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6 முதல் 13 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. நெடுந்தலைவர், முகப்புரை, முதல் பிரிவு அடிப்படை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 17/1968) திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

சீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, திருத்தப்பட்டபடி மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(7) தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு, வேளாண்மை நிலங்கள் குடிவாசலரிமைப்பதிவு மசோதா (ச. பே. மசோதா எண் 18/1968).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குடிவாசலரிமைப்பதிவு மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு மேதகு அளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என அறிவிக்கின்றேன்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“That the Madras Agricultural Lands Records of Tenancy Rights Bill* (L.A. Bill No. 18 of 1968) be taken into consideration”

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) provides *inter-alia* that in the case of every tenancy agreement between a landlord and cultivating tenant, a lease deed shall be executed in triplicate in the prescribed form. One of the three copies has to be kept by the landlord, another by the cultivating tenant and the third shall be caused to be lodged in the taluk office by the landlord or his agents within a fortnight of the date on which the cultivating tenant signs it. Similar provision also exists in the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961). Despite these provisions, many landlords and tenants prefer to keep the leases oral and